

Hvis din kæreste var en .. hest

Charlotte Inuks dyrlægestuderende er fagligt strandet, etisk anfægtet og erotisk frigjort. Godt bud på sanselig debatprosa.

ROMAN

Charlotte Inuk: *Store dyr*.

Tiderne Skifter. 168 sider, 249 kroner.

En stereotypi er *en gentagen, ikke varierende adfærd, der ingen indlysende funktion tjener*, ligesom det f.eks. kan ses hos menneskelige autister; de kan være orale (typisk hos grise) eller lokomotoriske (hos dyr, der i den frie natur bevæger sig meget, typisk dem i pelsproduktionen eller i Zoologisk Have), og det er noget, de arme kræ tyr til, når de er understimulerede og keder sig i deres dagligdag: At udføre sådanne tilsyneladende meningsløse handlinger vækker endorfinerne med opioide peptider og mildner dermed såvel fysisk som mental smerte, giver nærmere betegnet et kick, der kan sammenlignes med det, som også joggerne i byens parker og langs Søerne tidligt om morgenen eller kort efter fyraften forsøger at opnå gennem deres, ofte ligeledes tvangsagtige adfærd.

Dette lange citat er en af de vellykkede passager i Charlotte Inuks nye bog, 'Store dyr', hvor det gennem den dyrlægestuderendes fortællerstemme lykkes at kombinere de tilsyneladende objektive iagttagelser, man gør i studiet af 'store dyr', med de subjektive og følelsesprægede iagttagelser, vi mennesker (også store dyr) gør os om vores og de andre menneskedyrers liv. Fortælleren har svært ved at komme i gang med sit speciale ved KVL, Den Kongelige Veterinær- og Landbohøjskole, med tidens grasserende newspeak kaldet 'Faculty of Life Sciences', kort 'Life' (!). Til gengæld har hun godt gang i sit sexliv, med både en mandlig (Robyn) og en kvindelig (Enya) kæreste i, hvad hun tilsyneladende synes er en lykkelig trekant. Men da hun har den »medfødte skavank«, at hun i nattelivet snarere ser dyr end mennesker, eller rettere ser mennesker som dyr: kænguruer, bisamrotter, bamsebjørne og lyserøde flamingoer, så er Robyn en ræv og/eller en kat og Enya en hest med en elgs sjæl. Blandt andet.

DE MANGE PASSAGER med forelskede beskrivelser af især Enya er for mig at se mindre interessante - men lykkelig kærlighed er sjældent spændende litteratur - end beskrivelserne af det veterinære studium og de mange, ofte grusomme, paradokser i vores behandling af de dyr, der for nogle er (fødevarer)produkter, for andre patienter eller romantiske projiceringer. Og her har hesten naturligvis en næsten erotisk særstilling og dobbeltrolle.

Vi hører om åndedrætsorganerne, skridtfaserne (der er seks), om proceduren ved bedøvelse af tunge dyr, om det hykleriske og især faktafortrængende forhold til og behandling af vore produktionsdyr, de kloge grise, pelsdyrene og meget andet. Vi er både med de studerende på et slagteri og til et skarpt satirisk og rammende beskrevet møde på Axelborg. Indimellem trækkes linjerne mellem dyr og mennesker i forelæsningerne, for ek-

DYRESEX.

Fortælleren i Charlotte Inuks nye roman har et hedt kærlighedsforhold til en kvinde. Eller er hun en hest med en elgs sjæl? Arkivfoto: Martin Bubandt

sempel når der fnises i det vigtige fagproduktion, og mens forholdet til Robyn synes mest baseret på fornuftig snak, er der henførte og ret utvetydige beskrivelser af sex med »hesten« Enya.

Det køns- og artsoverskridende - eller måske bare lesbiske - motiv er fremherskende; her føler fortælleren sig hjemme og folder sig ud. Men endnu mere fremherskende, og for denne læser mere anfægtende og vedkommende, er utilpasheden ved menneskets omgang med sine nære slægtninge blandt pattedyrene, også kaldet produktionsdyr. 'Store dyr' griber mest der, hvor ubekvem viden og mangelige følelser kolliderer. Vi slipper heller

ikke for en lakonisk sammenstilling af citater om industriel aflivning (eutanasi) af hvalpe, kaniner og marsvin med gas og citater fra Himmlers taler om tilintetgørelsen af det jødiske folk og om, hvilken vanskelig opgave hans ministerium har påtaget sig af kærlighed til sit folk. Før politiske interessenter kaster sig over forfatteren, skylder jeg at sige, at sammenstillingen i bogen ikke er så plat, som den lyder i referat.

FORTÆLLEREN ER kommet til København fra det, Enya kalder en »bøhlandsø«, og svælger i byens natteliv, jazz og fortovscafeer. Det kan dog også blive for meget: En

åben vogn passerer med fuld volumen på radioen: »Efterladende en enerverende stump plat pop i de fleste hoveder på cafeen, som vi nu er nødsaget til at gå omkring med hele resten af dagen, helt hylet ud af vores egen melodi«.

Plat pop er Charlotte Inuks bog bestemt ikke; men rigtig hylet ud af den på den gode måde bliver man heller ikke. Det havde emnet ellers fortjent. 'Store dyr' er et godt bud på sanselig debatprosa, men det private skal en ekstra gang gennem den litterære vridemaskine, hvis det for alvor skal rykke.

MARIE TETZLAFF
marie.tetzlaff@pol.dk